

Intemperantia. Ebrietas.

Naturali indigentia, pauca sufficiunt, sed quod illi
satis est, delectationi parum est.

Sæpe nescimus, utrum subhidiūm patet inevitabilis cor-
poris cura, an fallacia concupiscentia nos decipiatur, & in
hac incertitudine hilarescit infelix anima, ut salutis obtin-
tu, intentu, intemperantiam excusat.

Nihil salubrius animæ, & corpori, quam pars modesta,
& frugalis mensa.

Pravas affectiones facile moderantur, qui cibis & potuis
abundantia, somitem illis non subministrat.

Bon: pr: Vit: Christ: p:77 l:2.

Quod si quis finem constituat in his, quæ ad corpus
spectant, ut sicutum sumat, propter solam delectationem,
nec procul dubio, peccat, natura ordinem pervertens,
quæ gratum, cibo, saporem, indidit, ut eo alliceret ad ne-
cessaria vita alimenta, non ut in eo finem suum ponat,
sic ut bruta, ratione carentia. Bon: pr: Vit: X: p:78 l:9.

S: AB: in Horolog: Ascet: l:4.

Pauci sunt infirmi, quos gula ad exigitudinem, non
adegerit. Nam si noxijs humoribus, ex nimio, cibo,
et potu, congestis, careat corpus, tentari quidem a morbo
potest, sed non subigi. Bon: m: c:4: l:1.